

Maria Joczowa

"Francuska powieść historyczna w epoce romantyzmu", Boris Georgiewicz Reizow, Warszawa 1969 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 13/37, 137

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/II/ REIZOW Boris Georgiewicz: Francuska powieść historyczna w epoce romantyzmu. Przeł. /z ros./ Paweł Hertz. PIW. Warszawa 1969 s. 676, nlb.5, zł 70,-

Gruntowne dzieło znanego radzieckiego historyka literatury, autora m.in. pracy o francuskiej historiografii romantycznej /"Francuskaja romantyczeskaja istoriografija /1815 - 1830/", 1956/. W obecnie przełożonej na język polski książce badacz radziecki zajmuje się francuską powieścią romantyczną jako rodzajem odrębnym, który powstał, rozwinął się i określił w trzecim dziesięcioleciu XIX wieku, tj. w epoce Restauracji, spełniając wtedy szczególną funkcję związaną z ogólnymi zjawiskami romantyzmu francuskiego oraz z określoną sytuacją polityczną kraju. W zakończeniu Reizow przedstawia syntetyczną charakterystykę romantycznej powieści historycznej we Francji oraz jej znaczenie dla ogólnego rozwoju powieści francuskiej w późniejszych dziesięcioleciach XIX wieku. Książka posiada indeks nazwisk i tytułów dzieł. Niezbędna dla badaczy przedmiotu.

M.J.

/II/ CSAPLÁROS István: Romantyzm polski w literaturze węgierskiej. W: Europejskie związki literatury polskiej. PWN. Warszawa 1969 s. 205-230.

Po nakreśleniu krótkiej charakterystyki okresu romantyzmu w literaturze węgierskiej, autor ukazuje drogi przenikania wiadomości o romantyzmie polskim do literackich środowisk Węgier. Zwraca przy tym uwagę na określony charakter tej recepcji, którą zapoczątkowywało najczęściej pośrednictwo jakiejś literatury obcej. Wyróżnia oddziaływanie Mickiewicza, zwłaszcza jako autora "Ksiąg narodu i pielgrzymstwa". Podkreśla moment polityczny jako istotny w związkach literackich obu krajów oraz sygnalizuje ciekawą funkcję polskiej pieśni żołnierskiej na Węgrzech jako elementu romantycznej ludowości. Oddzielnego opracowania wymagałyby obfitość motywów polonofilskich w ówczesnej literaturze i sztuce węgierskiej.

M.J.